

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΟΣ,

Ἀφ' ἑλίχων ἠρωϊκῶν.

Apolinarij interpretatio Psalmorum,
versibus Heroicis.

EX BIBLIOTHECA REGIA:

Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχμητῇ.

PARISIIS M. D. LII.

Apud Adr. Turnebum Typogra-
phum Regium.

Ex Priuilegio Regis.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΣΟΥΙΔΑ.

Απολιταίος λαοδικεὺς ἢ Συείας, γεγραμὸς ἐν ἡμέ-
 ραις Κωνσταντίνου Ἐπιφανοῦ τῷ ᾠθεογράτου, ἔτις
 ἢ ἀρχῆς Θεοδοσίῳ τῷ μεγάλῳ, σύγχρονος Βασιλείου καὶ
 Γρηγορίου τῷ ἐκ Καππαδοκίας Σαυμαζοιδρῶν· ἐγέ-
 νετο ἢ γνώμων ἀμφοτέρων, καὶ Λιβανίου ἢ Ἐφισοῦ, καὶ
 δῆλων Ἰερών. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς ἔτις εἰς πλὴν
 ποίησιν δέξιός, ἀλλὰ πολλὰ πλείω καὶ εἰς φιλοσοφίαν
 ἐξήσκητο καὶ ῥήτωρ ἰὼ ἀμφιδέξιος. οὗτος ἐγραψε κα-
 παλοζάδην καὶ Γορφυεὶν τῷ Δουσιβοῖς τόμοις λ, καὶ δι-
 ἠρώων ἐπιὼν πᾶσαν πλὴν ἢ ἑβραίων γραφίῳ. ἐγρα-
 ψε ἢ καὶ ἑπιστολάς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν γραφίῳ ὑπο-
 μνήματα. ἔτις δὲ καὶ Ἀπολιταίος καὶ Φιλοσόργος μνήμῳ
 πεποιή) ἐν τῇ καὶ αὐτῷ ἰστορία, καὶ φησιν, Ἀπολιταίος
 γὰρ ἠκμαζε καὶ ἐκείνοισι τοῖς χρόνοις ἐν τῇ Λαοδικείᾳ
 τῆς Συείας, καὶ Βασίλειος ἐν Καισάρειᾳ ἢ καππαδο-
 κίας, ἔτις Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῳ· σταθμὸς ἢ ἔτις ὁ
 πόπος δὲ τῷ αὐτῆς Καππαδοκίας. ῥῆσις ἢ ἔτις ἄνδρες
 τότε τῷ ὁμοιοῖσι περὶ μάχου καὶ τῷ ἐπεροιοῖσι μα-
 κρῳ πάντας παρενεκόντες τοῖς ἀπὸ πρὸν καὶ ὑστέρῳ
 ἀρχῆσι ἐμοῦ τῆς ἀρίστως περὶ πάντας, ὡς πᾶσι παρ
 αὐτοῖς κριθῆναι τὸν Ἀθανάσιον. τῆς τῷ γὰρ ἔτις τῶν κα-
 λιμῶν περὶ δέουσεως ὅτι πλείστον ἔτις περὶ πλῆθος,
 καὶ τῷ ἰερῶν γραφῶν ὅποσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ πλὴν περὶ-
 χθῶν μνήμῳ ἐτέλει, πολλῶν εἶχοι πλὴν ἐμπειρίαν· καὶ
 μάλιστα γὰρ αὐτῶν, ὁ Ἀπολιταίος. οὗτος γὰρ δὲ ἔτις
 ἑβραϊδὸς διαλέκτου ἐπιτήρην οἷός τε ἰὼ. καὶ μὲν καὶ
 συγγραφεὶν ἕκαστος εἰς τὴν αὐτῷ ἔτις, ἰὼ ἰκανώτατος.
 τῷ γὰρ καὶ Ἀπολιταίῳ τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς
 λέξεως μακρῳ ἀείσα εἶχε. Βασίλειος ἢ πανηγυρίσσι

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΨΑΛΤΗΡΑ.

Ψαλμός αδ.

Δαβίδ' παρθένου καὶ βασιλέως μέλος.

Οβριος ἔπεπόρευται δυσσεβέων ἐν βουλή, οὐδ' ἴχθος ἐσήειξεν ἐν ἕσπεσι καλύδοις, οὐδ' ὀλοῆς ἔδρησεν ἐφίξοτο λυμαντήρων· ἀλλ' ἔχεν ἠγείω κραδίῳ συμφράδμονα θισμῶ,

θεασίσιον ὑκίας τὸ καὶ ἤματα θισμῶν αἰείδων· ἔσπετα οἶά τῳ ἔργος ἐφ' ὑδρηλοῖσι καλύδοις, καμέλου ἀτέλλον σφέτερον μελιθεῖα καρπὸν, τωλεμέως φύλλοισιν ἀκειρεκόμοισι πηλός· πάντα οἱ ἰδύνοισι καὶ χεῖρος ὅσπε τελέσσει· οὐ τοῖοι γαράσιν ἀτάλαλοι, οὐ ποτε τοῖοι· θηὰ κόνει ἴκελοι, πῶ ῥα χθονὸς ὤλεσ' αἴτης· τῶνεκεν εἰς κρίσιν οὐδέ ποτ' ἀρῆσονται ἀλείται, οὐδ' ἀρ' ἀμάρπησοι πινυτῶν βουλήσι δικαίων· οὐνεκεν διαγίων βασιλεῖς πάντων οἶδε δικαίων· τῶνεκα δυσήνων γμὲν παροξέλυμος ὀλείται.

Δ

ἰδύσατέ μιν σφετέροισιν ἀφρόδρον ἀνέεσι·
 ἰδύσατέ μιν μέγαλιζόδρον πυκινῶσι ἐφ' ἔργοις·
 ἰδύσατέ μιν ἄλπιγγοι ἐλαιανέος πατέρησι·
 ἰδύσατέ μιν φόρμιγγι καὶ ἄρμονίῃ ἐραπινῆ·
 ἰδύσατέ μιν τιμπαίοισι καὶ θυφῆμοισι χοροῖσι·
 ἰδύσατέ μιν κιθάρῃ τε καὶ ἐν χορδήσι λιγύαις·
 ἰδύσατε θήροντες λιγυχία κύμβομα χερσὶ·
 ἰδύσατέ μιν παλάμης δῆλαλαμοῦ κύμβομα θύοντες·
 πνοιῇ παντοδαπῇ κελαδήσατε παμβασιλῆα.

Ψαλμὸς ρνα΄.

Πέμπτης πρὸς δεκάτην δεκάδος πέλῃ ἕκτοθεν
 ἐν Γολιάτω μοιωμαχίσας ἦσε Δαβίδος. (ὕμνος.)

Αμφὶ κασιγνήτοισιν ἐμοῖς μάλα πύθῳς ἐτύχθην,
 περὶ βῶλον καὶ δῶμα τέος μετ' πᾶσιν ἀκούων,
 εἰροπόκων οἴων ἀγέλας ἀχρῶσι νομύων,
 χῆρες ἐμαὶ φόρμιγγα λιγύδρον ἐντείναντο·
 δάκτυλα δὲ ἄρμονίῳ θεοπρῖα τεκτῆνατο.
 ἕς κεν ἀπαγείλῃεν ἐλαιανέτη βασιλῆϊ·
 αὐτὸς αὖτ' ἐδέδαηκεν ἐμῆν ἐπέων ὑπακοῦσαι.
 αὐτὸς ἐπυραγίς εραπῆς ταχὺ ἀγγέλον ἦκεν,
 ἐκ δέ με πατρῴης ἀγέλης ἐξείλετο μῆλων,
 καὶ μὲν πιαλέω δέμας αὐτὸς ἔχρισεν ἐλαίῳ·
 ἠὲ δὲ ἀδελφείοις μεγάλοισι ἔχον ἠδὲ καὶ ἐδολοῖς·
 ἀπὸ οὐσῶν βασιλεὺς κλέος ἠθέλει ἐδολὸν ὀπάσαι.
 δημοδαπέδ' καλέοντος ἀναντίον ἀνέρος ἦεν,
 αὐτὲρ ὃ μ' εἰδώλοισι ἐοῖς νείκεσσι πέποιδώς·
 τῷο δὲ ἐγὼ ξίφος ὄξυ ῥυατάμβρος πῶδ' ἀμυροῦ,
 αὐχένος ὑψηλοῖο κάρη ἀπέκεψα πῶδ' ἀσπίδος·
 λωβίῳ δὲ ἐξοδάωσα πείφρονος Ἰσραήλ.

TYPIS REGIIS EXCVDE-
BATVR PARISIIS
MENSE OCT.
M. D. LII.

